

EUROPOS PARLAMENTAS

2009–2014

Plenarinio posėdžio dokumentas

A7-0431/2012

19.12.2012

REKOMENDACIJA

dėl pasiūlymo dėl Tarybos sprendimo dėl Rytų ir Pietų Afrikos valstybių ir Europos bendrijos bei jos valstybių narių laikinojo susitarimo, nustatančio ekonominės partnerystės susitarimo pagrindą, sudarymo (11699/2012 – C7-0193/2012 – 2008/0251(NLE))

Tarptautinės prekybos komitetas

Pranešėjas: Daniel Caspary

Procedūrų sutartiniai ženklai

- * Konsultavimosi procedūra
- *** Pritarimo procedūra
- ***I Įprasta teisėkūros procedūra (pirmasis svarstymas)
- ***II Įprasta teisėkūros procedūra (antrasis svarstymas)
- ***III Įprasta teisėkūros procedūra (trečiasis svarstymas)

(Procedūra pasirenkama atsižvelgiant į teisės akto projekte pasiūlytą teisinį pagrindą.)

TURINYS

	Psl.
EUROPOS PARLAMENTO TEISĖKŪROS REZOLIUCIJOS PROJEKTAS.....	5
AIŠKINAMOJI DALIS	6
VYSTYMO SI KOMITETO NUOMONĖ.....	11
GALUTINIO BALSAVIMO KOMITETE REZULTATAI	14

EUROPOS PARLAMENTO TEISĖKŪROS REZOLIUCIJOS PROJEKTAS

dėl pasiūlymo dėl Tarybos sprendimo dėl Rytų ir Pietų Afrikos valstybių ir Europos bendrijos bei jos valstybių narių laikinojo susitarimo, nustatančio ekonominės partnerystės susitarimo pagrindą, sudarymo
(11699/2012 – C7-0193/2012 – 2008/0251(NLE))

(Pritarimo procedūra)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į pasiūlymą dėl Tarybos sprendimo (11699/2012),
 - atsižvelgdamas į Rytų ir Pietų Afrikos valstybių ir Europos bendrijos bei jos valstybių narių laikinąjį susitarimą, nustatantį ekonominės partnerystės susitarimo pagrindą¹,
 - atsižvelgdamas į Tarybos prašymą dėl pritarimo, pateiktą pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 207 straipsnio 4 dalį, 209 straipsnio 2 dalį ir 218 straipsnio 6 dalies antros pastraipos a punktą (C7-0193/2012),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 81 straipsnį ir 90 straipsnio 7 dalį,
 - atsižvelgdamas į Tarptautinės prekybos komiteto rekomendaciją ir Vystymosi komiteto nuomonę (A7-0431/2012),
1. pritaria susitarimo sudarymui;
 2. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir valstybių narių bei Madagaskaro, Mauricijaus, Seišelių ir Zimbabvės parlamentams ir vyriausybėms.

¹ OL L 111, 2012 4 24, p. 3.

AIŠKINAMOJI DALIS

2000 m. AKR ir ES susitarė sudaryti naujus susitarimus dėl prekybos tvarkos, atitinkančios Pasaulio prekybos organizacijos (PPO) taisykles, ir jais pakeisti tuo laiku galiojusią vienašalę importui iš AKR taikytą ES prekybos lengvatų tvarką.

Remiantis Kotonu susitarimu, pagrindiniai šios koncepcijos ramsčiai – integruoti AKR valstybes į pasaulio ekonomiką, skatinti tvarų jų vystymąsi ir sukurti veiksmingesnes regionines rinkas, kuriose būtų taikomos prognozuojamos ir stabilios taisyklės. Šie nauji susitarimai būtų pagrįsti ES vystomojo bendradarbiavimo iniciatyvomis, siekiant padidinti AKR valstybių institucinius bei gamybos pajėgumus ir remti reikiamus prisitaikymo procesus.

2002 m. pradėta derėtis dėl naujų ekonominės partnerystės susitarimų (EPS) siekiant juos sudaryti iki 2007 m. gruodžio 31 d. ir žinant, kad 2008 m. sausio 1 d. baigs galioti Kotonu prekybos lengvatų sistema ir PPO atsisakymo išlyga dėl galiojančių AKR ir ES tarpusavio susitarimų dėl prekybos tvarkos. Kadangi sudarant EPS siekiama remtis AKR regioninės integracijos procesais ir juos stiprinti, derybos vyko regioniniu lygmeniu su šešiomis grupėmis, save vadinančiomis EPS regioninėmis grupėmis. 2007 m. rugpjūčio mėn. Rytų Afrikos bendrija sudarė septintąją derybų grupę.

Nuo to laiko CARIFORUM yra vienintelė visapusišką EPS pasirašiusi regioninė grupė.

Kadangi 2007 m. paaiškėjo, kad visapusiški EPS vargu ar bus sudaryti su visais regionais, buvo sudaryti laikinieji susitarimai (laikinieji EPS), kuriais buvo siekiama kuo labiau sumažinti bet kokius prekybos su AKR šalimis partnerėmis sutrikimus, galinčius kilti baigus galioti Kotonu prekybos tvarkai, ir kartu išlaikyti pažangą siekiant sudaryti visapusiškus regioninius EPS. Nors laikinasis susitarimas buvo tvirtinamas šalių viduje, nuo 2008 m.

sausio 1 d. šalys gavo teisę be muitų ir kvotų prekiauti prekėmis ES pagal Patekimo į rinką reglamentą (Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1528/2007).

Iki 2012 m. gegužės 14 d. buvo laikinai taikomi Karibų šalių EPS ir laikinasis EPS su Papua Naująja Gvinėja. Gegužės 14 d. buvo sudaryti susitarimai su Madagaskaru, Mauricijumi, Seišeliais ir Zimbabve.

Rytų ir Pietų Afrika

Rytų ir Pietų Afrika yra įvairius EPS sudariusių šalių grupė, apimanti Indijos vandenyno salas (Komorus, Madagaskarą, Mauricijų ir Seišelius), Somalio pusiasalio šalis (Džibutį, Etiopiją, Eritrėją ir Sudaną) ir kai kurias Pietų Afrikos šalis (Malavį, Zambiją ir Zimbabvę). Pradinės sudėties Rytų ir Pietų Afrikos šalių grupei derybų dėl EPS pradžioje priklausė ir Rytų Afrikos bendrijos valstybės – Burundis, Kenija, Ruanda, Tanzanija ir Uganda. Tačiau 2007 m. jos susitarė sudaryti atskirą laikinąjį EPS, grindžiamą naujai sudaryta Rytų Afrikos bendrijos muitų sąjunga.

Iš vienuolikos EPS susitarimus sudariusių Rytų ir Pietų Afrikos šalių grupės aštuonios šalys yra mažiausiai išsivysčiusios šalys. 2010 m. bendras ES importas iš visos Rytų ir Pietų Afrikos šalių grupės siekė apie 2,88 mlrd. EUR arba 0,2 proc. viso ES importo, daugiausia

įskaitant apdorotus tunus, kavą, cukranendrių cukrų, tekstilės gaminius, tabaką, nuskintas gėles ir geležies lydinius. Importas iš laikinąjį EPS parafavusių Rytų ir Pietų Afrikos šalių sudarė apie 70 proc. ES importo iš Rytų ir Pietų Afrikos regiono. ES eksportas į Rytų ir Pietų Afrikos šalis, kurį daugiausiai sudarė įrenginiai, transporto priemonės, farmacijos produktai ir cheminės medžiagos, tais pačiais metais siekė apie 3,99 mlrd. EUR. Prekybos srityje ES ir AKR šalys menkai konkuruoja.

Rytų ir Pietų Afrikos šalių EPS grupės laikinasis EPS su Europos Sąjunga

2007 m. pabaigoje šešios Rytų ir Pietų Afrikos regiono valstybės (Komorai, Madagaskaras, Mauricijus, Seišeliai, Zambija ir Zimbabvė) sudarė su ES laikinąjį susitarimą, nustatantį ekonominės partnerystės susitarimo pagrindą. Šis susitarimas yra žingsnis visapusiško EPS linkme ir prie jo vėliau galės prisijungti to pageidaujančios šalys. 2009 m. rugpjūčio mėn. laikinąjį EPS pasirašė keturios šalys (Madagaskaras, Mauricijus, Seišeliai ir Zimbabvė) ir jis laikinai taikomas nuo 2012 m. gegužės 14 d.

Laikinojo susitarimo 62 straipsnio 5 dalyje nustatyta, kad šis susitarimas pradedamas laikinai taikyti praėjus 10 dienų nuo tada, kai gaunamas paskutinis EB pranešimas apie laikiną taikymą arba paskutinis visų susitarimą pasirašiusių Rytų ir Pietų Afrikos valstybių pranešimas apie ratifikavimą arba laikiną taikymą. Laikinas taikymas reiškia, kad susitarimą galima taikyti dar prieš jį ratifikuojant visose dalyvaujančiose šalyse. Atsižvelgiant į tai, kad šis susitarimas mišrus, apimantis ir visas ES valstybes nares, laimima vertingo laiko. Be to, laikinu taikymu nesumenkinama Parlamento kompetencija. Parlamentas taip pat laiku deramai informuojamas apie laikiną taikymą, kaip numatyta nuo Lisabonos sutarties įsigaliojimo sudarytuose tarpinstituciniuose susitarimuose. Susitarimas jau buvo sudarytas 2008 m., kai Lisabonos sutartis dar nebuvo taikoma.

Laikinojo EPS turinys

Laikinajame EPS numatyta, kad prekes iš Mauricijaus, Madagaskaro, Seišelių ir Zimbabvės į ES rinką galima eksportuoti be muitų ir kvotų. Šios šalys per 15 metų laipsniškai atvers savo rinkas Europos eksportui, tam tikras išimtis (daugiausia 20 proc. importo iš ES) taikydamos tam tikriems produktams, kuriuos jos laiko problemiškais. Produktai, kuriems bus taikomos išimties, kiekvienoje šalyje gali būti kitokie, tačiau tai – daugiausia žemės ūkio produktai. Be to, susitarime įtvirtintos nuostatos dėl kilmės taisyklių, vystomojo bendradarbiavimo, žuvininkystės, prekybos apsaugos priemonių ir ginčų sprendimo.

Palankus vertinimas

Jau 2009 m. kovo 25 d. Europos Parlamentas priėmė rezoliuciją dėl Rytų ir Pietų Afrikos valstybių laikinojo EPS (P6_TA(2009)0180), kurioje jis „*pripažįsta, kad pasirašytas laikinasis Sąjungos ir atitinkamų valstybių ekonominės partnerystės susitarimas buvo naudingas eksportuotojams, kadangi 2007 m. gruodžio 31 d. nustojus galioti Kotonu susitarimu nustatytam preferencinių tarifų tvarkos taikymui buvo išsaugotas eksporto į Europos Sąjungą status quo, taigi Rytų ir Pietų Afrikos valstybių galimybės eksportuoti į ES buvo išsaugotos ir padidėjo ir dėl visapusiškos rinkos, ir dėl patobulintų kilmės šalies taisyklių*“. Pranešėjas pritaria šiam požiūriui ir siūlo Parlamentui duoti pritarimą šiam susitarimui. Verta pabrėžti keletą aspektų.

Partnerystė

Susitarimu stiprinama šalių partnerių ir ES partnerystė. Juo sukuriamos naujos šalių dialogo priemonės (pvz., EPS komitetas), kuriomis bus sudarytos sąlygos produktyviai bendradarbiauti ir veiksmingai diskutuoti.

Geresnė prekybos ir investicijų aplinka

Iki 2007 m. gruodžio 31 d. ankstesni Sąjungos ir AKR valstybių prekybos santykiai, dėl kurių pastarosios šalys, netaikydamos abipusiškumo principo, naudojosi lengvatinėmis sąlygomis patekti į ES rinkas, neatitiko PPO taisyklių, buvo vienašališki ir laikini. Laikinieji EPS, priešingai, lemia sutartinius santykius ir apima su PPO suderinamą ir sutartimi grindžiamą įsipareigojimą suteikti Rytų ir Pietų Afrikos šalims teisę savo prekes be muitų ir kvotų pateikti ES rinkai.

Pranešėjas teigiamai vertina tai, kad šis didesnis teisinis tikrumas pagerins prekybos ir investicijų aplinką atitinkamose Rytų ir Pietų Afrikos valstybėse. Gegužės 14 d. susitarimo šalys pradėjo įgyvendinti muitų tarifus, kurių jos įsipareigojo laikytis laikinajame susitarime. Deja, bandymai pasiekti sutarimą dėl keturių atitinkamų Rytų ir Pietų Afrikos valstybių bendrų muitų tarifų žlugo, tad tarifai įvairioms šalims bus skirtingi.

Laikinojo EPS laikinas taikymas reiškia, kad į Tarybos reglamento (EB) Nr. 1528/2007 (2007 m. gruodžio 20 d. Tarybos priimtas Patekimo į rinką reglamentas) 1 priedą įtrauktos nuostatos keturioms atitinkamoms Rytų ir Pietų Afrikos valstybėms tampa nuolatinėmis. Jeigu nebūtų šio laikino taikymo, įsigaliojus iš dalies pakeistam Patekimo į rinką reglamentui beveik visoms šalims būtų tekę vadovautis bendrosios lengvatinių muitų tarifų sistemos (BLS) lygio lengvatinėmis patekimo į rinką sąlygomis. Tai būtų gerokai pakenkę tam tikrų jų sektorių konkurencingumui pasaulinėje rinkoje.

Regioninė integracija

Laikinasis EPS yra dar vienas žingsnis siekiant regioninės integracijos. ES negali priversti regionų integruotis, iki šiol nusprendė prisijungti tik keturios iš vienuolikos Rytų ir Pietų Afrikos valstybių. Vis dėlto ES tam tikromis priemonėmis padeda siekti regioninės integracijos, pvz., AKR šalių prekybai netaiko nuostatos dėl didžiausio palankumo statuso suteikimo ir leidžia Rytų ir Pietų Afrikos valstybėms išlaikyti regionines lengvatas.

Geresnės kilmės taisyklės

AKR šalių, kurioms Kotonu susitarime įtvirtintos kilmės taisyklės dažniausiai atrodydavo per griežtos, prašymu laikinąjį EPS arba EPS pasirašančioms ir taikančioms šalims ES pateikė pasiūlymą supaprastinti arba sušvelninti EPS nustatytas kilmės taisykles. EPS nustatytos kilmės taisyklės nėra visiškai naujos, jos yra patobulintos Kotonu susitarimo kilmės taisyklės („Kotonu+“). Pagrindiniai EPS patobulinimai susiję visų pirma su tekstilės gaminių, žemės ūkio produktų ir žuvų sektoriais.

Naujų pramonės šakų apsaugos nuostatos ir apsauga

Siekiant šalims partnerėms sudaryti sąlygas darniai vystytis, laikinajame susitarime nustatyta pakankama naujų pramonės šakų apsauga. Tarifų mažinimo nuostatose numatytas 15 metų pereinamasis laikotarpis. Šalims partnerėms leidžiama šio liberalizavimo netaikyti daugiausiai 20 proc. prekybos. Apsaugos nuostatomis galima apsaugoti nuo staigaus importo padidėjimo. Siekiant pradėti taikyti šias prekybos apsaugos priemones taikomos konsultacijas apimančios procedūros. Vystomuoju bendradarbiavimu irgi bus siekiama parengti verslą tarptautinei konkurencijai ir padėti eksportuotojams atitikti ES importo standartus.

Vystomasis bendradarbiavimas

Pranešėjas teigiamai vertina tai, kad nemaža į vystymąsi orientuoto laikinojo EPS dalis skirta pagalbai, kurią šalys partnerės turėtų gauti siekdamas struktūriškai sureguliuoti savo ekonomiką, ją įvairinti ir kurti daugiau vertės.

Konkretūs pagalbos tikslai turėtų būti aiškiai apibrėžti. Laikinojo EPS vykdymo institucijoms keliamas svarbus uždavinys pagal laikinojo EPS 36–54 straipsnius ir IV priede pateiktą vystymosi matricą parengti nuoseklų prioritetų sąrašą.

Rytų ir Pietų Afrikos šalys partnerės turėtų prie šios reformos prisidėti persvarstydamos savo prekybos ir ekonominės politikos priemones, kad jomis būtų sukurta geresnė prekybos ir investicijų aplinka. Be to, pranešėjas teigiamai vertina ketinimą siekti bendradarbiavimo ir sąveikos su valstybėmis narėmis ir kitais tarptautiniais paramos teikėjais.

Nevykdymo sąlyga

Pranešėjas nori pabrėžti, kaip svarbu, kad gero valdymo, demokratijos ir žmogaus teisių požiūriu laikinasis EPS būtų siejamas su Kotonu susitarimu. Šia nevykdymo sąlyga būtų galima pasinaudoti siekiant imtis priemonių tokioms problemoms, kokios praityje buvo kilusios Zimbabvėje ir Madagaskare, spręsti. Priemonės, kurių 2002 m. buvo imtasi prieš Zimbabvę, 2012 m. viduryje panaikintos ir dabar paliktos galioti tik kai kurios tikslinės priemonės prieš tam tikrus asmenis bei subjektus ir ginklų embargas.

2009 m. nekonstituciniu būdu pasikeitus valdžiai beveik visi paramos teikėjai sustabdė Madagaskarui teiktą oficialią paramą vystymuisi. Madagaskarui laipsniškai vaduojantis nuo trejus metus trukusių politinių neramumų, Europos paramos vystymuisi programos vėl atnaujinamos.

Pranešėjas mano, kad dabartinė padėtis abiejose šalyse neturėtų trukdyti pritarti šiam prekybos susitarimui. Žinoma, ES turėtų toliau stebėti padėtį visose atitinkamose šalyse.

Peržiūros sąlyga siekiant sudaryti visapusišką EPS

Laikinajame EPS įtvirtinta peržiūros sąlyga, pagal kurią numatyta nuolat derėtis dėl prekybos paslaugomis, investicijų, žemės ūkio, kilmės taisyklių, sanitarijos ir fitosanitarijos nuostatų ir techninių prekybos kliūčių, muitų, prekybos supaprastinimo ir su prekyba susijusių taisyklių. Šie klausimai dabar aptariami derybose dėl visapusiško EPS.

Paskutinis derybų dėl visapusiško EPS etapas įvyko 2011 m. lapkričio mėn. Laikinojo EPS laikinas taikymas lėmė tai, kad šalys partnerės ir Europos Komisija daugiausia dėmesio skyrė

susitarimo įgyvendinimui.

Pranešėjas mano, kad geras įgyvendinimas turės teigiamą poveikį deryboms dėl visapusiško EPS, ir todėl pritaria šiam dėmesio centro pokyčiui. Pranešėjas pabrėžia, kaip svarbu įtraukti skyrius, kuriuose būtų aptariami prekybos paslaugomis, investicijų ir kiti panašūs klausimai, nes šios sritys šalyse partnerėse bus tvaraus augimo ir skurdo panaikinimo varomoji jėga.

Išvada

Pranešėjas daro išvadą, kad laikinojo EPS pasirašymas – būtinas žingsnis siekiant tvaraus šio regiono augimo, ir pabrėžia, kaip svarbu tęsti derybas dėl visapusiško susitarimo šiame regione skatinant aktyvesnę prekybą, investicijas ir regioninę integraciją.

6.12.2012

VYSTYMO SI KOMITETO NUOMONĖ

pateikta Tarptautinės prekybos komitetui

dėl pasiūlymo dėl Tarybos sprendimo projekto dėl Rytų ir Pietų Afrikos valstybių ir Europos bendrijos bei jos valstybių narių laikinojo susitarimo, nustatančio ekonominės partnerystės susitarimo pagrindą, sudarymo
(11699/2012 – C7-0193/2012 – 2008/0251(NLE))

Nuomonės referentė: Judith Sargentini

TRUMPAS PAGRINDIMAS

Kai 2004 m. vasario 7 d. Rytų ir Pietų Afrikos šalių grupė (angl. ESA) pradėjo derybas dėl ekonominės partnerystės susitarimų su ES, ją sudarė 16 šalių, įskaitant Indijos vandenyno salas (Komorai, Madagaskaras, Mauricijus ir Seišeliai), Somalijos pusiasalio šalis (Džibutis, Etiopija, Eritrėja ir Sudanas), Rytų Afrikos Bendruomenės narius (Burundis, Kenija, Ruanda, Tanzanija ir Uganda) ir kelias Pietų Afrikos šalis (Malavis, Zambija, Zimbabvė).

Tačiau galiausiai susitarimus sudarė tik šešios šalys, o juos pasirašė tik keturios šalys (Madagaskaras, Mauricijus, Seišeliai ir Zimbabvė), taigi dvi mažos salos valstybės ir dvi šalys, kurioms taikomos sankcijos. Jei laikinieji ekonominės partnerystės susitarimai būtų buvę pagrįsti tikro vystymo darbotvarke, daugiau Rytų ir Pietų Afrikos grupės šalių būtų sudariusios ir pasirašiusios laikinuosius ekonominės partnerystės susitarimus.

Nors laikinųjų ekonominės partnerystės susitarimų (LEPS) su šiomis keturiomis šalimis tekstas yra vienodas, tarifų panaikinimo procesas yra skirtingas. Tikimasi, kad Seišeliuose ir Mauricijuje liberalizavimas sieks daugiau nei 95 proc., o Zimbabvėje – 79,9 proc. Manoma, kad Madagaskare pirmu etapu iki 2013 m. sausio 1 d. liberalizavimas sieks 37 proc. ir dėl to fiskalinės pajamos sumažės 42 proc. Tačiau Madagaskaro vyriausybė tam dar nėra pasirengusi ir jau paprašė 5 metų moratoriumo prieš šio susitarimo įgyvendinimą. Kyla klausimas, kodėl Madagaskaras, vienintelė mažiausiai išsivysčiusi šalis iš keturių (ir pirmoji mažiausiai išsivysčiusi šalis, ketinanti įgyvendinti laikinąjį partnerystės susitarimą) turėtų būti verčiamas pasirašyti laikinąjį partnerystės susitarimą, nes kol kas Madagaskaras naudoja si prekybos režimu „Viskas, išskyrus ginklus“, kuris yra daug palankesnis.

Didelis skaičius šalių, nutraukiančių derybas, rodo, jog nesama su LEPS susijusios vystymosi darbotvarkės. Kai kurios derybas nutraukiančios šalys mano, kad pagal LEPS nuostatas,

palyginti su Kotonu susitarimo prekybos nuostatomis, joms būtų sudarytos mažiau palankios sąlygos.

Į susitarimus neįtrauktas nei tvaraus vystymosi skyrius, nei žmogaus teisių išlyga, o šie dalykai dabar tampa dar svarbesni, kadangi dviem iš keturių susitarimus pasirašiusių Rytų ir Pietų Afrikos grupės šalių dar neseniai taikytos sankcijos ir jos tik dabar imasi veiksmų, kad įveiktų krizę (Madagaskaras), arba sankcijos gali būti šiuo metu panaikintos, jei bus ir toliau daroma demokratinė reformų pažanga (Zimbabvė).

Ratifikavus laikinuosius ekonominės partnerystės susitarimus ir toliau bus silpninama regioninė integracija, o ją apsunkins skirtingos tarifų liberalizavimo sistemos ir su kilmės taisyklėmis susijusios problemos. Be to, atrodo, nesiimta jokių pasiruošimo priemonių siekiant spręsti fiskalinių pajamų netekties problemas. Susitarimuose nedaromas skirtumas tarp mažiausiai išsivysčiusių šalių ir mažiausiai išsivysčiusių šalių grupei nepriklausančių valstybių atsižvelgiant į jų išsivystymo lygį. Svarbu gerbti atsakomybės principus ir leisti šioms šalims nustatyti tarifus, atitinkančius jų pramoninio vystymosi darbotvarkę.

Europos Parlamentas savo 2009 m. vasario 5 d. rezoliucijoje dėl ekonominės partnerystės susitarimų (EPS) poveikio vystymuisi¹ aiškiai įspėjo, kad esama rizikos, kad bus kenkiama regioninei integracijai, jei EPS bus sudaromi su atskiromis AKR šalimis ar tam tikromis vieno regiono šalių grupėmis, ir ragino Komisiją, atsižvelgiant į šią riziką, dar kartą persvarstyti savo poziciją ir užtikrinti, kad sudaromi EPS nekeltų pavojaus regioninei integracijai.

Vystymosi komitetas ragina atsakingą Tarptautinės prekybos komitetą siūlyti Parlamentui nepritari.

¹ P6_TA(2009)0051, Europos Parlamento 2009 m. vasario 5 d. rezoliucija dėl ekonominės partnerystės susitarimų (EPS) poveikio vystymuisi (2008/2170(INI)), OL C 67 E, 2010 3 18, p.124.

GALUTINIO BALSAVIMO KOMITETE REZULTATAI

Priėmimo data	6.12.2012
Galutinio balsavimo rezultatai	+: 12 -: 10 0: 2
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę nariai	Thijs Berman, Michael Cashman, Nirj Deva, Leonidas Donskis, Charles Goerens, Catherine Grėze, Eva Joly, Filip Kaczmarek, Miguel Angel Martınez Martınez, Gay Mitchell, Norbert Neuser, Bill Newton Dunn, Birgit Schnieber-Jastram, Michėle Striffler, Alf Svensson, Patrice Tirolien, Ivo Vajgl, Daniėl van der Stoep, Anna Záborská, Iva Zanicchi
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę (-ę) pavaduojantis (-ys) narys (-iai)	Enrique Guerrero Salom, Cristian Dan Preda, Judith Sargentini
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę (-ę) pavaduojantis (-ys) narys (-iai) (187 straipsnio 2 dalis)	Helmut Scholz

GALUTINIO BALSAVIMO KOMITETE REZULTATAI

Priėmimo data	18.12.2012
Galutinio balsavimo rezultatai	+: 20 -: 5 0: 1
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę nariai	William (The Earl of) Dartmouth, Maria Badia i Cutchet, Nora Berra, Daniel Caspary, María Auxiliadora Correa Zamora, George Sabin Cutaş, Christofer Fjellner, Yannick Jadot, Franziska Keller, Vital Moreira, Paul Murphy, Cristiana Muscardini, Niccolò Rinaldi, Helmut Scholz, Peter Šťastný, Robert Sturdy, Gianluca Susta, Henri Weber, Iuliu Winkler, Paweł Zalewski
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavęs (-ę) pavaduojantis (-ys) narys (-iai)	Salvatore Iacolino, Silvana Koch-Mehrin, Maria Eleni Koppa, Katarina Neved'alová, Marietje Schaake
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavęs (-ę) pavaduojantis (-ys) narys (-iai) (187 straipsnio 2 dalis)	Norbert Neuser, Birgit Schnieber-Jastram